

Київський університет імені Бориса Грінченка
Інститут журналістики
Кафедра реклами та зв'язків з громадськістю

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково-методичної
та навчальної роботи
_____ О. Б. Жильцов
« _____ » _____ 2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Майстерня публічної комунікації

для студентів

спеціальності	<i>061 Журналістика</i>
рівня вищої освіти	<i>першого (бакалаврського)</i>
освітньої програми	<i>061.00.02 Реклама і зв'язки з громадськістю</i>

Київ-2022

Розробник:

Белофастова Таїсія Юріївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Викладач:

Белофастова Таїсія Юріївна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри реклами та зв'язків з громадськістю

Протокол від 11 січня 2022 року № 8

Завідувач кафедри Л. М. Новохатько

Робочу програму погоджено із гарантом освітньо-професійної програми з реклами та зв'язків з громадськістю

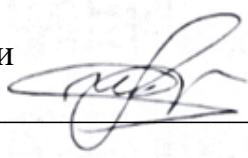
_____ 2022 року

Гарант освітньо-професійної програми М. М. Нетреба

Робочу програму перевірено

_____ 2022 року

Заступник директора Інституту журналістики

з науково-методичної та навчальної роботи О. І. Стадніченко

Пролонговано

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__» __ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__» __ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__» __ 20__ р., протокол № _____

на 20__/20__ н.р. підпис (ПБ), «__» __ 20__ р., протокол № _____

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання	
	денна	заочна
Вид дисципліни	основна	-
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська	-
Загальний обсяг кредитів/годин	2/60	-
Курс	1	-
Семестр	2	-
Кількість змістових модулів з розподілом	2	-
Обсяг кредитів	2	-
Обсяг годин, в тому числі:	60	-
Аудиторні	28	-
Модульний контроль	4	-
Семестровий контроль	-	-
Самостійна робота	28	-
Форма семестрового контролю	-	-

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – надати студентам знання з публічних комунікацій, здатність застосовувати їх у професійній діяльності, сприяти формуванню комунікативної культури особистості.

Завдання дисципліни передбачають такі процеси:

- розвивати *інтегральну компетентність*: здатність виконувати складні спеціалізовані завдання в галузі журналістики, що передбачає застосування положень і методів соціальних комунікаційних та інших наук і характеризується невизначеністю умов щодо забезпечення ефективності комунікаційної діяльності (здатність виконувати складні спеціалізовані завдання вербальної комунікації у сфері зв'язків з громадськістю);
- розвивати *загальні компетентності* такі, як:
 - ЗК 1. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.
 - ЗК 3. Здатність бути критичним і самокритичним.
 - ЗК 5. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
 - ЗК 10. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.
 - ЗК 11. Здатність спілкуватися державною мовою.

- ЗК 12. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
- розвивати *фахові компетентності* спеціалізації:
 - СКУ 8. Здатність володіти емоційним інтелектом в умовах професійної діяльності.

3. Результати навчання за дисципліною

Навчання за дисципліною спрямоване на отримання таких *програмних результатів за ОПП 061.00.02 «Реклама і зв'язки з громадськістю», освітнього рівня першого «бакалаврського»:*

- РН 1. Пояснювати свої виробничі дії та операції на основі отриманих знань.
- РН 3. Оцінювати свій чи чужий інформаційний продукт, інформаційну акцію, що організована й проведена самостійно або разом з колегами.
- РН 5. Використовувати сучасні інформаційні й комунікаційні технології та спеціалізоване програмне забезпечення для вирішення професійних завдань.
- РН 10. Оцінювати діяльність колег з точки зору зберігання та примноження суспільних і культурних цінностей і досягнень.
- РН 11. Вільно спілкуватися з професійних питань, включаючи усну, письмову та електронну комунікацію, українською мовою.
- РН 12. Вільно спілкуватися з професійних питань, включаючи усну, письмову та електронну комунікацію, іноземною мовою.
- РНУ 20. Володіти емоціями з метою збереження емоційного балансу і налаштованості на позитивний результат в умовах професійної діяльності.

В результаті вивчення дисципліни студент має:

- знати основні поняття з технологій публічної комунікації;
- уміти критично оцінювати отриману інформацію, логічно і раціонально мислити, застосовувати аргументацію для оцінки ситуації;
- усвідомлювати суспільне значення публічної комунікації і відповідальність за свою мовленнєву поведінку.
- вміти робити свідомий соціальний вибір та застосовувати демократичні технології прийняття рішень;
- уміти діяти з соціальною відповідальністю та громадською свідомістю під час публічної дії;
- оцінювати отримані знання з публічних комунікацій та застосовувати їх у професійній діяльності;
- вміти виробляти критичне ставлення до власного мовлення і потребу постійно удосконалювати власну риторичну майстерність;
- вміти створювати інформаційний продукт та ефективно його просувати;
- вміти застосовувати монологічні форми інформаційного спрямування у професійній діяльності;
- володіти раціональною та ефективною технологією підготовки і результативною технікою виголошення публічних промов;
- вміти здійснювати письмову та усну комунікацію рідною мовою;

- здатність до пояснення й переконання;
- підтримувати власний стиль спілкування;
- вільно оперувати засобами невербальної комунікації (знакові системи, зовнішність, міміка, жести, манера поведінки тощо);
- володіти технологією ведення діалогічних і полілогічних форм публічної комунікації з урахуванням особливостей спілкування в умовах майбутньої професійної діяльності;
- адаптованість до публічної діяльності.

Робота на лабораторних заняттях у Центрі сучасних комунікацій.

4. Структура навчальної дисципліни

№ п/п	Назви тем	Зсього годин	Види занять і розподіл годин					
			Лекція	Семинар	лабораторні	Самост. роб	МК.	
МОДУЛЬ 1. Концептуальні основи публічної комунікації								
1.	Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни	10	2	2		6		
2.	Історичні аспекти публічного мовлення	10		6		4		
3.	Публічний виступ як базова форма публічної комунікації Концепція публічної промови	8	4			4		
	Модульна контроль 1	2					2	
	Всього	30	6	8		14	2	
МОДУЛЬ 2. Підготовка публічного виступу як базової форми публічної комунікації								
4.	Композиція публічного виступу	16	4		4	8		
5.	Продукування тексту публічної промови	12	2		4	6		
	Модульна контроль 2	2					2	
	Всього	30	6		8	14	2	
	Разом з дисципліни на 2 семестр	60	12	8	8	28	4	

5. Програма навчальної дисципліни

МОДУЛЬ 1. Монологічні форми публічної комунікації

Тема 1. Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни

Поняття публічна комунікація. Основні показники поділу комунікації за видами.

Комунікативна культура особистості. Критерії оцінки сформованості. Сучасна проблематика публічних комунікацій.

Тема 2. Історичні аспекти публічного мовлення

Міфологія красномовства як світоглядне бачення людиною важливості слова. Відображення красномовства, пісенно-поетичного переконання словом у грецькій міфології. Образи богів слова у римській культури. Боги красномовства в єгипетській, японській та давньоіндійській міфології.

Публічне красномовство Давньої Греції.

Розвиток риторики у софістиці (V ст. до н.е.). Вплив шкіл софістів (діалектики, елеатів, піфагорійців) на формування риторики як науки переконання.

Передумови інтенсивного розвитку риторики в Давній Греції у V – VII ст. до н.е.: принцип змагальності у всіх сферах життя давніх греків, традиції ліричної та епічної поезії, культ живого слова, масовий характер занять красномовством, демократичний устрій. Зародження риторики як мистецтва переконання (о. Сіцилія, V ст. до н.е.).

Плеяда видатних ораторів Стародавньої Греції.

Афінський політичний діяч, вождь демократичної партії, засновник Афінської демократії, знаменитий оратор і полководець Перікл (490-429 рр. до н.е.).

Сіцилійська школа ораторської майстерності. Емпедокл (490-430 рр. до н.е.). Перший упорядник письмових правил з риторики Корах. Лісій (бл. 459-380 рр. до н. е.) – оратор «однієї промови», відомий логограф, знавець судового красномовства. Горгій (483-380 рр. до н. е.) як видатний теоретик і вчитель красномовства, його софістичні погляди, урочисті похвальні промови «Похвала Олені» і «Виправдання Паламеда».

Афінський ритор Ісократ (436 рр. 338 рр. до н.е.) – майстер похвального красномовства («Панегірик»), засновник першої школи красномовства в Афінах.

Промови Сократа (бл.469-399 рр. до н.е.), метод «сократівська іронія».

Платон (427-347 рр. до н.е.) про риторику.

«Риторика» Арістотеля, класифікація типів публічного мовлення: дорадчі, судові, епідейктичні (урочисті).

Ораторство Демосфена (384-322 рр. до н.е.), його політичні промови.

Риторика еллінської Греції. Занепад політичного і судового красномовства, розквіт епідейктичного. Канон десяти античних ораторів в Пергамській бібліотеці (III ст. до н. .н): Антифонта, Андокіла, Лісія, Ісократа, Демосфена, Ісея, Лікурга, Гіперіда, Динарха, Есхіна.

Публічне красномовство Стародавнього Риму.

Ораторський ідеал Стародавнього Риму. Характерні ознаки давньоримської публічного мовлення: інвективність (розвінчуваність), афористичність, аргументація фактажем.

Плея видатних ораторів Стародавнього Риму. Ораторська майстерність Марка Антонія (143-87 рр. до н.е.). Цицерон (106-43 рр. до н.е.) та його риторичний доробок, засновник прийому судових промов «ламентация». Оратор Гай Юлій Цезар (100 або 102-44 рр. до н.е.), його політичні промови.

Нова риторика періоду Римської імперії. Перехід Риму від республіки до Римської імперії. Вплив політичних подій на розвиток римського публічного красномовства (I ст. н.е.). Методи навчання в римських риторичних школах. Педагогічна риторика Квінтіліана (бл. 35 – бл. 96 рр.) та його фундаментальна праця «Дванадцять книг риторичних настанов». Сенека Старший (бл. 54-39 рр. до н.е.) та його риторичний стиль діатриба.

Загальна характеристика розвитку риторики за часів *раннього середньовіччя (V – середина XI ст.) в Європі*. Наслідування античних традицій країнами, які входили до складу Римської Імперії (Іспанія, Франція, Італія, Візантія, частково – Англія, Німеччина). Вплив релігії, розквіт церковно-богословського красномовства (гомілетики). «Народні проповіді» мандруючих монахів. Аврелій Августин (354–430), його трактат «De doctrina christiana» («Про християнське вчення»), який містить роздуми про роль риторики для тлумачень і роз'яснень християнського вчення. Дотримання стилю (високий, середній, низький). Спрощення композиції публічних промов. Домінуючі форми (проповіді та листи). Мистецтво проголошення проповідей та найвідоміші майстри: іспанський архієпископ Ісідор Севільський (560-635), англосаксонський літописець, монах Беда (673-735), Юлій Руфіній. «Книга про тропи і фігури» Беди.

Європейська риторика за часів високого (класичного) середньовіччя (II половина XI ст. – к. XV ст.). Зародження наукової мови через втілення в лекціях і диспутах у перших європейських університетах. Схоластична риторика (до XV ст.) – розвиток вишуканих дискусійних промов, з ґрунтовною системою доказів, багатоманітною аргументацією. Риторика в системі «семи вільних наук». Німецький філолог, професор грецької мови та латини Філіп Меланхтон (1497-1560), його «Риторика», переведена на російську мову як підручник (1620). Французький філолог і критик Юлій Цезар Скалігера (1484-1558), його списки риторичних фігур.

Мовна майстерність публічної комунікації в епоху Відродження. Протистояння риторики гуманістів католицьким монахам-проповідникам на перехідному етапі. Бернардіно Сієнський (1380-1444), його проповідницька діяльність та прийоми красномовства.

Секуляризація риторики: послаблення релігійності та впливу церкви. Вплив риторики на активізацію розробки граматики літературних норм мови – культури мовлення. Гуманістичний характер риторики (XVI ст.). Підвищення уваги до дикції, вимови, інтонації. Надмірне використання цитування. Сплеск

майстерності перекладу. Поновлення судового і парламентського красномовства; зародження торгівельного; полемічна загостреність академічного красномовства. Розвиток королівського красномовства (започаткування через Французьку риторику для короля Генріха III). П'єр Рамю (1515-1572), використання терміну «риторика» для трьох компонентів комунікації (дикція, пам'ять, дія), мета якої – переконання. Розвиток послідовниками Рамю риторики як мистецтва прикрашання мови. Зведення риторики до вивчення літературних форм. Відмежування риторики від логіки та філософії. Голанський філолог Герхард Фосс (1577-1649), його праці «Риторичні коментарі, або Настава ораторам» та «Риторичне мистецтво» (1606), в якій наведена ґрунтовна класифікація і термінологія. «Сад красномовства» Генрі Пічеми. (к. ХІУ ст.).

Загальна характеристика риторики в Європі за часів Просвітництва. Викладання риторики у салонах та академіях. Розвиток приватних видів риторики (бесіда, епістолярна риторика). Боротьба проти народного стилю в мові (відторгнення діалектів, жаргонізмів), запозичення іноземних слів, надмірне використання наукової термінології. Розквіт придворного етикету як галузі мовленнєвої майстерності і стандартів аристократії. Розвиток дипломатичного красномовства. Поступовий занепад риторики Західної Європи (початок ХІХ ст.). Трагування риторики як догматичної дисципліни, яка не мала практичного застосування, слугувала для «введення слухачів в оману». Втрата інтересу до риторики.

Мовна культура публічної комунікації за часів Київської Русі. Вплив грецької міфології та античної риторики на Київську Русь (ХІ ст.). Розквіт ораторських жанрів на Русі в ХІ-ХІІ ст. Проповідник, митрополит Іларіон, його твір “Слово про закон і благодать”, прочитане вперше при дворі Ярослава Мудрого як зразок урочистого красномовства. Символізм, метафоричність творів. Розповсюджені форми («Слово...», «Послання...», «Повчання...»). Кирило Туровський (1130–1182 рр.) як один з найвидатніших проповідників-ораторів. «Слово в нову неділю на пасце». «Повчання чадам Великого князя Володимира Мономаха» як риторичне звернення до потомків. «Хоженія...» як нова форма. Розквіт полемічної переписки, похвального красномовства.

Полемічна творчість Івана Вишенського, мовностилістичні особливості його творів (ХУІІ ст.).

Мовна спадщина Григорія Сковороди, його внесок у розвиток вітчизняної риторичної школи.

Києво-Могилянська академія (1632), її вплив на розвиток вітчизняного ораторства. Шкільна гомілетика. Феофан Прокопович, його фундаментальна праця “Про риторичне мистецтво”. Інокентій Гізель. Лазар Баранович. Теорія новомодного красномовства Іоанікія Галятовського. Публіцистично-ораторська проза Антонія Радивиловського, його методика складання і виголошення проповідей. Стефан Яворський, викладач риторики, автор праці “Риторична рука”.

Тема 3. Публічний виступ як базова форма публічної комунікації

Концепція публічної промови

Закон ступеневої послідовності як базовий для підготовки і здійснення публічного виступу.

Концептуальний закон та закон моделювання аудиторії. Їх значення для публічної дії.

Вироблення концепції публічного виступу. Визначення предмета розмови і вироблення власного бачення; вибір проблеми або окремих, особливо важливих питань; вивчення стану проблеми в науковій, суспільно-політичній, фаховій літературі; критичне осмислення власних напрацювань з обраної проблеми і науково-літературних відомостей з неї.

Критерії вибору теми виступу: відповідність інтересам оратора та інтересам слухачів (загальнолюдським чи груповим); новизна і актуальність; дискусійність, проблемність.

Формування цільової установки виступу. Визначення мети виступу, що передбачає отримання бажаної реакції слухачів, на досягнення якої повинна бути спрямована вся робота спікера. Формулювання назви виступу, основні прийоми: надання образності; постановка запитань; залучення фразеологізмів, цитат; римування; використання «лексики інтриги».

Стадія комплектації і розробки як завершальна при виробленні концепції публічного виступу. Заглиблення у тему виступу через визначення її складових (особливо важливих питань): робота з емпіричним матеріалом; робота з енциклопедичним матеріалом; складання попереднього плану. Повне заглиблення в предмет промови: аналіз компаративного матеріалу; складання робочого плану.

Цільова установка публічного виступу, її різновиди: інформаційна, переконлива, що закликає до дії, «піднесення духу», розважальна, інтимна.

Закон моделювання аудиторії, його вимоги. Соціально-демографічні, соціально-психологічні та індивідуально-психологічні особливості аудиторії, їх опрацювання для наступного забезпечення контакту з аудиторією у процесі виступу. Різновиди реакції аудиторії: байдужа, погоджувальна, конфліктна, конструктивна. Поведінка оратора під час публічного виступу в залежності від реакції аудиторії.

МОДУЛЬ 2.

Підготовка публічного виступу як базової форми публічної комунікації

Тема 4. Композиція публічного виступу

Етап підготовки промови, що передбачає процес організації публічного повідомлення, структуру майбутнього тексту, його композиції. Основні складові: виклад і аргументація.

Моделі викладу матеріалу: «лінійна схема», «фабульно-інтригуюча». Застосування в лінійних промовах хронологічного (історичного) і сюжетного методів. Методи фабульно-інтригуючої моделі: дедуктивний, індуктивний, аналогічний, концентричний.

Аргументація як логічна складова диспозиції. Логічна послідовність аргументації: теза, аргумент, демонстрація. Дотримання законів логіки як сприятливий фактор комунікативного процесу та особливості їх дотримання в ораторському мистецтві. Дія закону тотожності в ораторському мистецтві: будь-яка завершена думка зберігає свою форму і значення в межах певного визначеного контексту. Дотримання закону суперечності (два судження про одну річ не можуть бути одночасно істинними і неістинними), що запобігає виникненню у промові безвихідних ситуацій. Закон виключеного третього як основа для проведення дискусій. Використання у промові обґрунтованих доказів на основі закону достатньої підстави.

Поняття композиції (розподіл матеріалу на частини, співвідношення частин між собою і з усією промовою в цілому, послідовність їх розміщення) та робота оратора над структурою промови: структурування дібраного матеріалу, дотримання мотивованого співвідношення частин, визначення порядку їх розташування.

Композиція промови: вступ, основна частина, завершення. Загальні правила побудови виступу: правило «золотого січення» та «ефект межі». Завдання вступу та завершення, прийоми їх конструювання. Структура вступу (обов'язкова та варіативна). Різновиди завершення промови: елегантний риторичний фінал та доцільний (підсумковий, типологічний, апелювальний). Можливі композиційні недоліки: порушення логічної послідовності, перенавантаження тексту теоретичними роздумами, відсутність доказовості основних положень, надмірна кількість порушених питань і проблем, шаблонна побудова.

Тема 5. Продукування тексту публічної промови

Етап мовного (вербального) оформлення промови, втілення змісту у мовні форми. Лексика обмеженого використання (професіоналізми; діалекти; терміни; слова іншомовного походження), особливості її застосування. Жаргонізми, їх заборона у публічних виступах

Робота над мовною формою виступу. Доступність викладу матеріалу: пропорційність співвідношення наукових і абстрактних слів у тексті промови, популяризація. Прийом популяризації тексту промови (описовий, етимологічний). Конкретність лексики (прийом конкретизації): запобігання використанню громіздких лексичних конструкцій, надмірних узагальнень. Багатоманітність номінативних засобів (використання розширених синонімічних рядів).

Особливості використання фактичних засобів (наведення прикладів, статистичних даних, наочності та іншого фактичного матеріалу). Цитування.

Виразність мови виступу. Метафора як найпоширеніший і найпродуктивніший в риторичі троп. Метонімія. Гіпербола. Епітет. Порівняння. Антономазія. Персоніфікація. Алегорія. Іронія. Тавтологія як небажане явище в публічному мистецтві.

Типи побудови фраз, їх емоційна сила впливу і ефективність. Риторичне запитання, риторичні оклик і звернення. Комунікативна функція повторень. Речення-періоди: градація, діалогізація, хід «питання-відповідь», парадокс. Фігура контрасту – антитеза. Інверсія.

6. Контроль навчальних досягнень

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

Вид діяльності студента	Максимальна к-сть балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2	
		кількість одиниць	максимальна кількість балів	кількість одиниць	максимальна кількість балів
Відвідування лекцій	1	3	3	3	3
Відвідування семінарських занять	1	4	4		
Відвідування на лабораторному занятті	1			4	4
Робота на семінарському занятті	10	4	40		
Робота на лабораторному занятті	10			4	40
Виконання завдань для самостійної роботи	5	1	5	1	5
Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25
Разом	154		77		77
Максимальна кількість балів	154				
Розрахунок коефіцієнта	$154 : 100 = 1,54$ Студент отримав за результатами поточної роботи 143 бали: $143 : 1,54 = 93$ бали				

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

Завдання для самостійної роботи №1

I. Написати есе на ОДНУ із запропонованих тем:

1. Охарактеризуйте ступінь сформованості Вашої комунікативної культури за критеріями, представленими у лекції 1.
2. Яке місце, на Вашу думку, посідають публічні комунікації у Вашій майбутній професійній діяльності?

II. Пройти тест на виявлення ступеню сформованості за посиланням в ЕНК, описати результати в роботі.

Вимоги до оформлення: друкований текст формату А-4 (обсяг до 2 сторінок кегель 14, міжрядковий інтервал одинарний)

Завдання для самостійної роботи №2

1. Заповніть таблицю, коротко охарактеризувавши поняття

Назва поняття	Сутність, тлумачення змісту
повний текст промови	
конспект промови	
тези промови	
план промови	
виступ без тексту	

2. Наведіть два приклади повного тексту промови з посиланням на джерело оприлюднення (промовець, назва промови, посилання на джерело).

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється самостійно кожним студентом.

Модульна контрольна робота проводиться дистанційно в ЕНК, після вивчення певного змістового модуля. Форма модульного контролю – тестування, яке передбачає використання набутих теоретичних знань та практичних навичок: відповіді на запитання.

Кількість модульних контрольних робіт з навчальної дисципліни у 2 семестрі – 2, виконання кожної роботи є обов'язковим.

Правильне виконання всіх завдань оцінюється максимально у 25 балів.

Орієнтований перелік тематичних питань для тесту мкр 1

1. Закон ступеневої послідовності як базовий для підготовки і здійснення публічного виступу
2. Основні категорії класичної риторики, які закладені в основу сучасних принципів публічної комунікації.
3. Міфологія красномовства Стародавньої Греції і Риму.
4. Передумови інтенсивного розвитку риторики в Давній Греції у V – VII ст. Вплив софістики.
5. Вплив Горгія і Лісія на розвиток риторики Ст.Греції.
6. Оратори похвального красномовства Корака та Ісократа.
7. Внесок Сократа та його учня Платона у розвиток ораторського мистецтва античності.
8. Внесок Арістотеля та Демосфена у розвиток теорії і практики красномовства.
9. Характерні ознаки давньоримської риторики. Ораторський ідеал Стародавнього Риму.
10. Нова риторика періоду Римської імперії. Педагогічна риторика Квінтіліана.
11. Загальна характеристика розвитку риторики за часів середньовіччя.
12. Розвиток риторики в епоху Відродження та часів Просвітництва.
13. Вплив грецької міфології та античної риторики на Київську Русь. Розквіт ораторських жанрів на Русі в XI-XII ст.
14. Полемічна творчість Івана Вишенського та мовна спадщина Григорія Сковороди.
15. Києво-Могилянська академія, її вплив на розвиток вітчизняного ораторства.
16. Феофан Прокопович, його фундаментальна праця “Про риторичне мистецтво”.
17. Концептуальний закон та закон моделювання аудиторії. Їх значення для ораторської діяльності.
18. Вироблення концепції в ораторстві. Послідовність дій оратора.
19. Цільова установка публічного виступу, її різновиди.

Орієнтований перелік тематичних питань для тесту мкр 2

1. Аргументація як складник публічної комунікації. Дотримання законів логіки.
2. Виклад матеріалу як складник публічної комунікації. Моделі викладу матеріалу.
3. Композиція промови.
4. Вимоги до написання вступу. Обов'язкова частина вступу.
5. Прийоми активізації уваги слухачів як варіативні компоненти вступу промови.
6. Різновиди фіналу публічної промови.
7. Робота над мовною формою виступу. Доступність викладу матеріалу.
8. Прийоми популяризації тексту.
9. Особливості використання фактичних засобів.
10. Практичне втілення у промові художніх засобів виразності.
11. Закони «золотого перетину».
12. Закон «ефект межі».

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Семестровий контроль є результатом вивчення кожного модуля, який містить підсумок усіх форм поточного контролю та виконання модульної контрольної роботи. Семестровий контроль включає бали за поточну роботу студента на семінарських, лабораторних заняттях, виконання самостійних робіт, модульних контрольних робіт. Семестровий контроль знань студентів проводиться у формі заліку.

6.6. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	100-90
Дуже добре	82-89
Добре	75-81
Задовільно	69-74
Достатньо	60-68
Незадовільно	0-59

7. Рекомендовані джерела

Основа література

1. Андерсон Кріс. Успішні виступи на TED : Рецепти найкращих спікерів : пер. О. Асташевої. Київ : Наш формат, 2016. 256 с.
2. Борг Дж. Мистецтво говорити. Таємниці ефективного спілкування : пер. Н. Лазаревич. Харків : Фабула, 2019. 304 с.
3. Ващенко І.В., Кляп І.М. Конфліктологія та теорія переговорів : навч. посіб. Київ : Знання, 2013. 407 с.
4. Гестеланд Ричард Р. Кросс-культурне поведіння в бізнесі. Маркетингові дослідження, ведення переговорів, менеджмент в різних культурах / пер. с англ. Днепропетровск : Баланс-Клуб, 2003. 288 с.
5. Кацавець Р. Ораторське мистецтво. 2-ге вид. Київ : Алерта, 2018, 216 с.
6. Лісовський П.М. Суспільна риторика : навчальний посібник. Київ : Кондор, 2012. 244 с.
7. Масютіна М. Дебати. Організація і проведення. Київ : Шкільний світ, 2019. 144 с.
8. Онуфрієнко Г.С. Риторика : навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2019. 624 с.
9. Олійник Ольга. Сучасна ділова риторика : навчальний посібник. Київ : Кондор, 2018. 166 с.
10. Сагач Г. М. Риторика : навчальний посібник. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Вид. дім "Ін Юре", 2000. 565 с.
11. Степура Андрій. WOW-виступ по-українськи. Ноу-хау сучасного оратора. Київ: Моноліт-Bizz, 2018. 304 с.
12. Мацько Л. І., Мацько О.М. Риторика: навчальний посібник. 2-е вид. Київ : Вища шк., 2006. 311 с.

Додаткова

13. Абрамович С. Д. Риторика: навчальний посібник. Львів : Світ, 2001. 238 с.
14. Грицаєнко Л.М. Г 85 Основи красномовства: навчальний посібник. Київ : КНУТД, 2013. 244 с. URL : https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/4538/1/20130411_Grytsaenko_NP.pdf (дата звернення 20.12.2021).
15. Лихолат С.М. Етика бізнесу: навч. посіб. Київ : Знання, 2013. 367с.
16. Манакин В.М. Мова і міжкультурна комунікація: навч. посіб. Київ : ВЦ "Академія", 2012. 288 с.
17. Олійник Л.Б. Риторика : навчальний посібник. Київ : Кондор, 2009. 170 с.
18. Сагач Г. М. Золотослів: навч. посібник з риторики. Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. Київ : Школяр, 1998. Ч.1. 378 с.
19. Себаг-Мантефіоре Саймон. Промови, що змінили світ : пер. В.Горбатко. Київ : КМ-БУКС. 328 с.
20. Чулінда Л. І. Риторична майстерність: посібник. Нац. акад. внутр. справ України, Укр. акад. зовн. торгівлі. Київ, 2000. 79 с.

7. Навчально-методична карта дисципліни «Майстерня публічної комунікації»

Разом: 60 год., лекції — 12 год., семінарські заняття – 8 год., лабораторні заняття — 8 год., модульний контроль — 4 год., 28 год. — самостійна робота

Модулі	модуль I			модуль II		
К-ть балів	77 б.			77 б.		
Лекції	відвідування – 3 б.			відвідування – 3 б.		
Теми лекцій	Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни – 1 б.		Публічний виступ як базова форма публічної комунікації Концепція публічної промови 2 б.	Композиція публічного виступу 2 б.	Продуктування тексту публічної промови 1 б.	
Теми семінарських занять	Вступ. Предмет, завдання та понятійний апарат навчальної дисципліни – 1 б.	Історичні аспекти ораторського мистецтва як майстерності в публічній комунікації 3 б.				
Теми практичних занять				Композиція публічного виступу 2 + 20 б.	Продуктування тексту публічної промови 2 б.+ 20 б	
Сам. робота	5 б.			5 б.		
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота № 1 – 25 б.			Модульна контрольна робота 2 – 25 б.		
Разом	154 б.					